

bygge paa, at for saa vidt de opfyldte de Pligter, der var paalagt dem, vilde de beholde deres Stillinger; det var et Løfte, som blev givet dem gennem Loven af 1923 om Grænsegendarmeriet, og saa kommer man nu 4 Aar efter og kaster ganske roligt 50 Mand paa Gaden til den 30. Juni og 59 i Løbet af 2 Aar.

Og der gives ikke den fjerneste saglige Begrundelse for dette. Den højtærede Finansminister skriver i Bemærkningerne, at Uromomentet er borte. Jeg forsikrer, at der hverken er flere eller færre Uromomenter i Dag nede ved Grænsen, end der var i 1923. Det er akkurat det samme; naar Cornelius Petersen laver Bal i Haven, er der Uro paa denne Side, og naar Kommunerne gør det paa den anden Side Grænsen, er der Uro der; det er ganske det samme, som det var i 1923. Det er jo heller ikke et halvt Aar siden, at man af vor Regering forlangte at faa mere Sikkerhedsmandskab til Sønderjylland, og det er ikke et halvt Aar siden, der var en Deputation i Rigsdagen, som ønskede at danne et frivilligt Korps, fordi vor Grænsebevogtning ikke var tilstrækkelig. Det ærede Medlem Hr. Holger Andersen omtalte den Styrke, der var paa den anden Side af Grænsen; jeg har ogsaa set, at tyske Blade, naturligvis for at gyde Olie paa Ilden, har fortalt om, at vi havde mange flere Folk paa denne Side Grænsen, end de havde paa den anden Side. Jeg ser imidlertid saaledes paa det, at det er ikke dem, der skal bestemme, hvorledes vor Grænsebevogtning skal være; Danmark er jo en suveræn Stat og bestemmer selv, hvorledes det skal være paa vor Side. Og dernæst, hvis man lagde Grænsen helt oppe ved Skagen, er det muligt, at Tyskerne kun nøjedes med 2 Mand til dens Bevogtning, men der er den Forskel paa den Grænse, som vi skal afpatrouillere, og Tyskernes, at foran vor Grænse ligger hele Verden, medens der bagved den — paa denne Side af den — kun ligger Jylland, og derfor kan man ikke sammenligne Forholdene paa de to Sider af Grænsen.

Der har i Grænsebefolkningen været Ønske om mere Ensartethed i Grænsebevogtningen; det ærede Medlem Hr. Holger Andersen var ogsaa inde paa dette. Sagen er jo, at Grænsebevogtningen udføres

af Toldbetjente, jeg ved ikke hvor mange, og af 35 Betjente fra Statspolitiet foruden Grænsegendarmerne, og der har været mange morsomme Tilfælde dernede; hvor der optræder saa mange selvstændige Korps, er det vanskeligt at finde, hvor det enes Myndighed begynder og det andets hører op. I Bladeene dernede har man talt om, om man ikke snart fra dansk Side tænkte paa at faa en Revision af Grænsebevogtningen, det vil sige, at faa Ensartethed i vor Grænsebevogtning. Men det tager dette Lovforslag aldeles ikke Sigte paa.

Det er min Overbevisning, at man fra dansk Side skal være noget forsigtig med at tage tilbage, hvad der er givet Sønderjyderne ved Overgangstiden. Det virker nemlig, og det virker stærkt dernede, hvis man tager noget tilbage. Den højtærede Finansminister har en Gang — det var paa Dybbøl — sagt til dem Syd for Grænsen: I skal ikke blive glemte, Vi har fra vor Side søgt efter Øvne at være med til, at dette Løfte kunde blive opfyldt, og vi tænker ikke paa at springe fra paa dette Spørgsmaal. Der er ikke fra vor Side stillet Forslag om nogen som helst Nedsikring paa dette Punkt. Men jeg advarer imod, at man begynder at trække tilbage paa de Løfter; der blev givet den sønderjydske Befolkning indenfor Grænsen. Det gælder i allerhøjeste Grad om, at de opfyldes. Og naar den sønderjydske Befolkning ser det Forslag, der ligger her, synes den, at det tyder paa, at man nu vil at trække noget ind paa, hvad man i Overgangstiden gav Befolkningen dernede. Jeg vil advare imod at gaa den Vej.

Hvorvidt Grænsegendarmerikorpset kan reduceres, derom kan jeg ikke sige noget paa staaende Fod. Men jeg kan sige, at Grænsebefolkningens Mening er den, at Styrken ikke er for stor. Derpaa tyder ogsaa dette, at man stadig arbejder paa ved Siden af Grænsegendarmeriet at skabe frivillige Korps, og det er sikkert, at hvis Grænsegendarmeriet reduceres saa stærkt, som der her er Tale om, vil denne Bevægelse, der ikke alene omfatter Fanatikere, men som omfatter overordentlig kendte Mænd, ogsaa tage Fart. Men det bør ikke være saadan, at Grænsebevogtningen og hvad der hører dertil, skal